

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: III Kž 7/2021-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u trećestupanjskom vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Damira Kosa kao predsjednika vijeća, te Vesne Vrbečić, dr. sc. Zdenka Konjića, dr. sc. Marina Mrčela i Perice Rosandića kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Martine Setnik kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. S. S., zbog kaznenog djela iz čl. 91. toč. 4. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11. – dalje u tekstu: KZ/97.) i dr., odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 18. veljače 2021., broj I Kž-493/2020., u sjednici vijeća održanoj 15. veljače 2022., u prisutnosti opt. S. S. i branitelja optuženika B. H., odvjetnika iz V.,

presudio je:

Odbija se kao neosnovana žalba opt. S. S. i potvrđuje drugostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Vrhovni sud Republike Hrvatske, presudom od 18. veljače 2021. broj I Kž-493/2020., odbio je žalbu opt. S. S. i potvrdio prvostupanjsku presudu Županijskog suda u Vukovaru od 18. lipnja 2020. broj K-37/2019-42 kojom je u cijelosti ostavljena na snazi presuda Županijskog suda u Vukovaru od 28. travnja 2011. broj K-46/2010., potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 21. prosinca 2011. broj I Kž-778/2011. i kojom je opt. S. S. proglašen krivim zbog kaznenog djela iz čl. 91. toč. 4. KZ/97. za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 20 godina i jednog produljenog kaznenog djela iz čl. 217. st. 1. u vezi čl. 216. st. 1. i čl. 61. KZ/97. za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i dva mjeseca pa je uz primjenu čl. 60. st. 2. toč. a) KZ/97. opt. S. S. osuđen na jedinstvenu kaznu dugotrajnog zatvora u trajanju od 21 godine.

2. Protiv drugostupanjske presude žalbu je podnio optuženik po branitelju B. H., odvjetniku iz V. i osobno (dva podneska) zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog

stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i "predmet vrati na ponovno odlučivanje". Zatražio je obavijest o sjednici vijeća.

2.1. Državni odvjetnik je 3. kolovoza 2021. pod brojem KO-DO-78/2020. podnio odgovor na žalbu optuženika izjavljenu po branitelju, a 18. siječnja 2022. pod brojem KO-DO-78/2020. na žalbu izjavljenu po optuženiku osobno, predlažući da se obje žalbe odbiju kao neosnovane.

2.2. Na temelju čl. 474. st. 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – dalje u tekstu: ZKP/08.) spis je prije dostave sucu izvjestitelju dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

2.3. Sjednica vijeća održana je u prisutnosti opt. S. S. čija nazočnost je osigurana putem konferencijskog uređaja s obzirom da se nalazi u Kaznionici u L. i njegova branitelj B. H., odvjetnika iz V., a u odsutnosti zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske koji nije pristupio, a dostava obavijesti o sjednici vijeća je bila uredno iskazana.

3. Žalba nije osnovana.

4. Žaleći se zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08. optuženik u žalbi izjavljenoj po branitelju navodi da je izreka presude nerazumljiva, proturječna sama sebi i razlozima presude odnosno da u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, međutim, taj žalbeni osnov ne obrazlaže, a ovaj trećestupanjski sud nije našao da bi bila ostvarena navedena postupovna povreda u bilo kojem njezinom segmentu.

4.1. Optuženik ističe i postupovnu povredu iz čl. 468. st. 2. ZKP/08. navodeći da mu je teško povrijeđeno pravo na pravično suđenje jer je prvostupanjski sud odbio izvesti predložene dokaze od strane obrane, ispitati u svojstvu svjedoka D. P. i N. M. R..

4.2. Kako je optuženiku već odgovoreno u drugostupanjskoj presudi i kako to proizlazi iz stanja spisa, po prijedlogu obrane ispitanu su svjedoci te vještaci, a uz suglasnosti stranaka pročitani su i ostali dokazi, a prvostupanjski sud je obrazložio iz kojih razloga su odbijeni neki dokazni prijedlozi obrane, zbog čega nije teško povrijeđeno optuženikovo pravo na pravično suđenje i time nije ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 2. ZKP/08.

4.3. Naime, sud nije obvezan prihvatiti i provesti sve dokaze koje stranke predlože i ovlašten ih je odbiti u skladu s čl. 421. st. 1. ZKP/08., kako je to osnovano zaključio drugostupanjski sud u pobijanoj presudi. Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine – Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99., 8/99., 14/02, 13/03., 1/06. i 2/10.) prepušta sudovima da ocijene koje dokaze je potrebno izvesti, a koje neće izvoditi, time da obrana treba obrazložiti zbog čega je izvođenje upravo predloženih dokaza nužno za utvrđivanje istine u konkretnom kaznenom predmetu, što je sve prvostupanjski sud ocijenio i obrazložio, a to je prihvatio i drugostupanjski sud.

4.4. S obzirom na navedeno nisu ostvarene postupovne povrede na koje ukazuje žalba optuženika, kao niti koja od onih na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti na temelju čl. 476. st. 1. toč. 1. ZKP/08.

5. Žaleći se zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja optuženik smatra da je u konkretnoj situaciji trebalo primijeniti pravno pravilo *in dubio pro reo*. Smatra da državni odvjetnik nije dokazao postojanje činjenica i okolnosti koje bi ukazivale da je upravo optuženik počinitelj inkriminiranih kaznenih djela, posebno da nema izravnih dokaza u tom pravcu.

5.1. Protivno žalbenim navodima osnovano je drugostupanjski sud našao da je prvostupanjski sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i takva utvrđenja niti ovim žalbenim navodima nisu s uspjehom osporena.

5.2. Nije sporno da nema izravnih dokaza da bi optuženik počinio kaznena djela za koja ga se tereti, međutim, sud je osuđujuću presudu temeljio na zatvorenom krugu indicija, kao izvora saznanja o pravno relevantnim činjenicama, da je optuženik u kritično vrijeme bio na licu mjesta i počinio kaznena djela za koja ga je proglasio krivim. Kako to ispravno zaključuje drugostupanjski sud, radi se o činjenicama koje su utvrđene na nedvojben način i međusobno su čvrsto povezane, kako vremenski tako i prostorno, i sa punom sigurnošću upućuju na zaključak da je optuženik počinio kaznena djela kako je to utvrđeno u prvostupanjskoj presudi.

5.3. Naime, kako je optuženiku odgovoreno u drugostupanjskoj presudi na istovjetne žalbene navode na prvostupanjsku presudu, optuženik, a što je utvrđeno na temelju dokumentacije dobivene putem međunarodne pravne pomoći, je 24. listopada 2002. u R., u R. S., zaustavljen po policiji, na traktoru, i tom prilikom je iz automatske puške pucao u njihovom pravcu te pobjegao. Kasnije, prilikom lišenja slobode kod optuženika je pronađena automatska puška iz koje je pucano na pripadnike policije, za što je optuženik u R. S. i pravomoćno osuđen. Traktor koji je tom prilikom nađen u R. je traktor vlasništvo žrtve M. F., koji je odvezen nakon njegova usmrćenja, a što je utvrđeno na temelju prometne dozvole, knjižice vozila i police osiguranja. Da je upravo optuženik bio osoba koja je upravljala tim traktorom kada je zaustavljen po djelatnicima prometne policije u R. zaključeno je na temelju stvari nađenih u traktoru, a koje su pripadale optuženiku. Radi se o vojnoj opremi koja je osnovano povezana sa optuženikom jer je u to vrijeme pobjegao sa odsluženja vojnog roka. Dvogled koji je nađen je istovjetan dvogledu sa fotografije optuženika koja je nađena u njegovoj vojnoj kazeti i taj dvogled na fotografiji visi mu oko vrata.

5.4. S obzirom da je kod optuženika prilikom lišenja slobode pronađena automatska puška i da je vještačenjem u R. S. utvrđeno da su meci ispaljeni u R. na pripadnike policije upravo iz te puške, jedna, tada izuzeta, čahura dostavljena je u Republiku Hrvatsku za potrebe ovog kaznenog predmeta. Provedenim vještačenjem po Centru za kriminalistička vještačenja je utvrđeno da su čahure izuzete na mjestu lišenja života M. F. istovjetne čahuri izuzetoj na mjestu gdje je optuženik pucao na policiju u R., R. S., pa je s toga osnovan zaključak da sve čahure potječu od automatske puške koja je oduzeta prilikom lišenja slobode optuženika odnosno da je optuženik upravo iz te puške lišio života M. F..

5.5. S obzirom na takva utvrđenja i činjenicu da je optuženik pravomoćno osuđen u R. S., da je upravo on dana 24. listopada 2002., na regionalnom putu R. – T. pucao na ophodnju policije, osnovano nisu prihvaćeni prijedlozi za ispitivanje svjedoka D. P. i N. M. R., na čemu se ustrajava i u podnesenoj žalbi na drugostupanjsku presudu, kao i prijedlog za provođenje dopunskog balističkog vještačenja uz prethodno pribavljanje predmetne puške.

6. Optuženik u podnesenoj žalbi ustrajava i na obrani da nikada nije bio u Republici Hrvatskoj, koja obrana osnovano nije prihvaćena s obzirom da je kod optuženika prilikom uhićenja oduzeto 18 kartica H. T. i karta s planom G. V. te mobitel marke ... Utvrđeno je da je upravo mobitel iste marke otuđen I. P. kada i automobil marke M. koji je pronađen u blizini mjesta ubojstva M. F.. U tom automobilu su pronađeni predmeti za koje je utvrđeno da su otuđeni iz pilane S. i pilane M. što sve, kada se međusobno poveže, govori u prilog zaključka o međusobno povezanim činjenicama koje tvore nedjeljivu i logičnu cjelinu, kako to osnovano zaključuje drugostupanjski sud. S druge strane optuženik nije dao bilo kakvo obrazloženje od kuda mu traktor i navedeni predmeti.

6.1. Sve navedene činjenice, utvrđene na nedvojben način, međusobno su povezane vremenski i prostorno pa stoga čine zatvoreni krug indicija na temelju kojeg je osnovano zaključeno da je optuženik počinio kaznena djela za koja je proglašen krivim, što žalbenim navodima nije s uspjehom osporeno.

7. U podnesenoj žalbi optuženik ponovo predlaže provođenje psihijatrijskog vještačenja, koji prijedlog osnovano nije prihvaćen jer u ovom postupku ubrojivost optuženika nije bila upitna niti optuženik u žalbi argumentira navedeni prijedlog, kao što to nije učinio niti ranije.

8. Iz svih navedenih razloga nije prihvaćena žalba optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

9. U uvodu žalbe optuženik ističe žalbeni osnov povrede zakona, međutim, kako isti ne obrazlaže, pobijana presuda je u tom dijelu ispitana na temelju čl. 476. st. 1. toč. 2. ZKP/08. i nije utvrđeno da bi na štetu optuženika bio povrijeđen kazneni zakon.

10. Optuženik se žali i zbog odluke o kazni, međutim, s obzirom da je u ponovljenom postupku, nakon dopuštene obnove kaznenog postupka, kada se optuženiku sudilo u prisutnosti, ostavljena na snazi ranija presuda Županijskog suda u Vukovaru od 28. travnja 2011. broj K-46/2010., potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 21. prosinca 2011. broj I Kž-778/2011., pa tako i u pogledu kazne, odluka o kazni se u ovom postupku ne preispituje, već optuženik, ako smatra da postoje nove okolnosti koje bi mogle dovesti do blaže osude, treba koristiti drugi pravni lijek.

11. S obzirom na sve navedeno nije prihvaćena niti žalba optuženika zbog odluke o kazni.

12. Iz svih navedenih razloga, na temelju čl. 482. ZKP/08. odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 15. veljače 2022.

Predsjednik vijeća
Damir Kos, v. r.